

POSUDEK
vedoucího bakalářské práce

Jméno studenta: Adam Karásek
Název bakalářské práce: Ruská rodová škola jako alternativní pedagogický směr
Rok: 2010
Vedoucí: Doc. PhDr. Zdeněk Vojtíšek, Th.D.
Termín odevzdání posudku: 27. 8. 2010

Student Adam Karásek předložil přepracovanou verzi své bakalářské práce; původní verzi se mu v květnu nepodařilo obhájit. Hned na začátku je možné konstatovat, že tato verze je podstatně lepší a že studentovi velmi prospělo, když jeho první verze nebyla přijata.

Téma, cíl a stavba práce

Ať už Rodovou školu hodnotíme jako alternativní pedagogický systém založený na náboženských východiscích jakkoli, její existenci je třeba akademicky reflektovat. Studentu Karáskovi se v bakalářské práci podařilo shrnout známá fakta o škole a o jejím duchovním pozadí a první předběžnou reflexi přinést. To je jistě chvályhodný počín a v tomto smyslu byl tedy cíl jeho práce bezesporu splněn.

Patrně hlavní vylepšení oproti předchozí verzi bakalářské práce se týká její stavby. Práce je nyní přehledná, student postupuje po jasných a logicky navazujících krocích. Rodovou školu správně dává do spojitosti s duchovním poselstvím Vladimíra Megreho a snaží se alespoň obrysově toto poselství religionisticky zařadit. Jádrem je srovnání Rodové školy s jinými alternativními školskými systémy. Také toto srovnání je tentokrát přehledné, a tím i přínosné. Oproti předchozí verzi student také prokázal lepší schopnost kriticky nakládat s literaturou. Stal se tak ale bohužel více závislým na pracích prof. Riese, ale to je způsobeno tím, že tento profesor je - pokud je mi známo - jediný, kdo se k Rodové škole odborně vyjadřuje. Je také chvályhodné, že se v závěru student pokusil formulovat svoje vlastní stanovisko, a to tak, aby bylo vyvážené. Bylo by samozřejmě možné si přát, aby student ještě více domýšlel důsledky některých pedagogických postupů, např. večerních shromáždění, „kde má každý právo mluvit o všem“ (str. 36).

V této prezentaci jeho vlastního postoje je také značný rozdíl oproti první verzi jeho bakalářské práce. Student neztrácí svoje nadšení pro Rodovou školu, ale oproti předchozí zaslepené apologii se jeho postoj zdá být daleko zralejší a - jak je uvedeno výše - vyváženější. Některá vyjádření jsou ještě glorifikující a patetická („Absolventi jsou lidé svobodní a silní...“ - str. 26), ale je jich ještě přijatelné množství. Ostatně, nadšenecky a poněkud naivně působí někdy i prof. Riese, uznávaný akademik, z jehož práce student čerpá.

Věcný obsah a přínos

Práci považuji za přínosnou, samozřejmě v mezích, které dovoluje stupeň studentova vzdělání. Znepokojuje mě pouze to, že mi není zřejmý stupeň závislosti studentovy práce na dosud nepublikovaném článku prof. Riese (jedná se o poměrně dlouhou a navíc klíčovou pasáž na str. 17-26). Z nepřiliš jasného odkazu vyrozumívám, že tento článek pan profesor studentovi poskytl elektronickou poštou. Mně je ovšem článek nedostupný a vzhledem k tomu, že stu-

dent většinou článek pouze parafrázuje, nemohu posoudit, které myšlenky jsou jeho vlastní a jakých místech pouze opakuje myšlenky ze své předlohy. Bylo by tedy vhodné, aby student přinesl tento článek k obhajobě a komise mohla alespoň letmo posoudit, zda vazba na Riesův článek není příliš těsná.

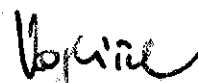
Forma práce

Také formální stránka je v této verzi podstatně lepší, než byla v neobhájeném pokusu. V předchozím posudku jsem studentovi kromě jiného vyčítal, že nedostatečně odkazuje na zdroje a že z textu někdy není jasné, které myšlenky patří studentovi a které pocházejí od jím citovaných autorů. V této verzi je to daleko lepší, ale ani tentokrát to není vždy jasné. Největší rozpaky budí výše zmíněné pasáže, v nichž student parafrázuje dosud nepublikovaný článek prof. Riese. V těchto pasážích navíc není ani jasné, zda autorem je míněn Ries či Ščetinin, neboť někdy se patrně jedná o převyprávění převyprávěného. Student také zcela zanedbává odkazy na Ščetinina a Amonašviliho, které pravděpodobně obsahuje Riesův článek. Karáskova práce v těchto pasážích málo hodnotná, neboť ji nelze číst užitečně (tj. se znalostí zdrojů uváděných informací), aniž bychom měli současně v ruce dosud nevydaný Riesův článek.

Podobné je to s pravopisnou a grafickou úrovní: je na daleko vyšší úrovni než u nepřijaté práce, přesto ale hlavně interpunkce zůstává studentovou slabinou (nebo slabinou korektora jeho práce).

Celkové hodnocení

Rád bych ocenil rozdíl mezi dvěma verzemi bakalářské práce tím, že tuto verzi ohodnotím stupněm velmi dobře. Chci tím studentovi Adamu Karáskovi dát hlavně najevo, že poctivější a pečlivější práce se vyplatí, a povzbudit ho v tomto přístupu v dalších letech studia.

Zdeněk Vojtíšek